

ילדי הצדיק

גליון 117
פר' אמוד
"איד תשפ"ד

נצח שבנצח

מדברי מורינו הרב שליט"א

בעין העדשה

ל"ג בעומר – ילדי הצדיק תשפ"ב

ישועות בזכות הרשב"י

למען ילדי החלאקה משתתפים בהוצאות הכבירות של שמחת רבי שמעון לתינוקות של בית רבן והפעילויות המיוחדות והתפילות ביום ל"ג בעומר ותברכו בכל הברכות משמים ותזכו לניסים ונפלאות ואין סוף נחת. פרטים אצל המשגיח 0527156221

שבעים יום ר' שמואל הורביץ ישב בתפיסה, הנה גם פסח, ואז בדרך חזרה באודסה גזרו פסק דין מות, לקחו אותו ברקבת במוצאי שבת עם שתי רובים מכניים עומדים עליו, רוצים להרוג אותו כל רגע, אם תעשה תזונה אחת ירו בך, ואז הוא פלט כמה מילים ברוסית, כי הוא כבר הנה הרבה זמן באומן, הוא כבר נדע רוסית.

ולקחם הוא אמר שהוא לא יודע רוסית. אז הם אמרו לו אה, אתה יודע רוסית, בטח אתה מרגל, נכון. ועכשיו נעשה לך משפט מות. באו השני החללים אמרו שהוא דבר רוסית ברקבת.

נצח שבנצח זה הנה היום שיקוי שצריכים להוציא אותו להורג, עמדו עם רובים מכוונים אליו... בדרך להוצאה להורג, הוא אמר לא, יש נצח שבנצח, מה רבינו! ואז שהוא חמש דקות לפני שמוציאים אותו להורג מגיע מברק ממוסקבה שמשחררים אותו כי כל הרבנים פעלו שהוא לא מרגל, הוא סתם נסע לאומן ומיד להעלות אותו באניה הראשונה שנוסעת לישראל. זה הנה עוד באודסה, זה שתי דקות מהנמל. בדיוק היתה אניה שעמדה לנסוע לאיסטנבול ומשם לנפו. והוא עלה על האניה בנצח שבהוד...

נצח שבנצח זה הספירה הכי גדולה מפל הספירות. זה כולל את כל הספירות כולל כל השנה, כל יום כיפור וראש השנה כולל כל המועדים כולל נקרת הצור. עכשיו קראנו על נקרת הצור בשבת חול המועד לפני שבועיים, נקרת הצור שזה צריכים לקרוא כל יום נקרת הצור, מי שאזכה להכנס לנקרת הצור הוא נכנס לגן עדן עם הגוף. בנצח שבנצח זוכים להכנס עם הגוף לנקרת הצור, ישר לגן עדן עם הגוף...

דבר המשגיה

ילדים צדיקים ומתוקים שלום וברכה!

מיומו השני של חג הפסח אנו סופרים ומונים את הימים לקראת חג מתן תורה יום אחד, שני ימים, שלושה, עוד יום שמקרב אותנו ליום הגדול, למה אנו סופרים? מדוע מונים את הימים? והרי אין אף חג שהתורה מצנה עלינו לספר את הימים לקראתו?

אלא שבעבודת ה', בקנין התורה, חכמים אנו להתקדם צעד אחר צעד, יום ועוד יום בהתעלות, בהתקדמות עוד שלב, ועוד דרגה עד שנגיע לדרגה בה נהיה ראויים לקבלת תורה,

בלקוטי הלכות מבאר רבי נתן "אין הקדוש ברוך הוא חפץ מהאדם שייעשה עבודות גבוהות דוקא מה שאין בכוונו לעשות, רק ה' יתברך חפץ שייעשה מה שאפשר לו, לפי מדרגתו דהינו שגלף מדרגה לדרגה בבחינת סלם מצב ארצה וראשו מגיע השמימה, שצריכנו לילך מדרגה לדרגה נמצא שאין האדם צריך כי אם לעבד את ה' יתברך לפי מדרגתו, דהינו שימשיך עצמו מעט מעט.

כמו שאנו מבקשים בכל בקר "שתרגילנו בתורתך" - לעמל, להתקדם כל יום עוד קצת, עוד מעט, עד שתהפך העבודה להרגל, לחלק מאתנו. כך נוכל להגיע מוכנים וראויים לקבלת התורה.

ויהי רצון שזנכה...
א גוט שבת
המשגיח נפתלי ביק.

וקרבו יותר ויותר. יהודי הגיטו נבהלו משנתם וחרדו אל החלונות, לראות מה פשר הקולות וההמולה. עד מהרה מלאו רחובות הגיטו הצרים יהודים נרעשים ונבהלים.

לילה מחרידה מפי נשים ותינוקות נתנשאה באפלת הלילה אל השמים זרועי הכוכבים. ההמולה מחוץ לגיטו הלכה ונתקרבה עד כי נשמעו דפיקות נמרצות בשער:

"פתחו מהר! פרשת רצח התרחשה בעיר. שני יהודים רצחו איש את רעהו. פתחו את השער וקבלו את הגויות!"

מששמעו היהודים זאת נשמו קימעה לרווחה. חיש מהר פתחו את שער הברזל הכבד. המון רב של נוצרים צבא על השער. שנים מהם החזיקו שתי גוויות. "משלכם הם - הודיעו נושאי הגוויות - המתים הללו. הם דקרו זה את זה, קבלו אותם והביאום לקבורה".

היהודים קבלו את הגוויות, ולאחר שתחבו מתנת יד כלשהי לתוך כפס של ראשי ההמון, למען ירגיעוהו ויפזרוהו איש לביתו - חזרו ונעלו את השער בבריח הברזל הכבד.

הגוויות הוכנסו לאחד הבתים והמוני יהודים נתקלו סביבן, אך איש לא ידע לזהותן. ופתאום פילחה את האויר ציווחת תדהמה. הכל הפנו ראשם לעבר איש ואשה זרים, שלא מבני העיר, שעמדו והביטו בשתי הגוויות בעיניים נרעשות עד מאד. היו אלה רבי אשר ואשתו שזיהו בשתי הגוויות את ר' משה, שמשו הנאמן של רבי מאיר, ואת קמפה המומר.

ר' משה השמש הנאמן, נקם את נקמתו, אולם שילם מחירה בחייו.

הגיע הקץ על הנבל הנתעב קמפה. יהודי הקהילות, שהכירו יפה את הבוגד הזה וחשו על בשרם את שוט הלשונותיו ועלילותיו, נשמו עתה לרווחה. ברם, מות הנבלים של מומר זה לא הביא כל תשועה לרבי מאיר הזקן, שהיה מוטל בעמקו של מרתף אפל וטחוב, בכלא העיר ברמנץ.

לעת עתה טרם חל במצבו כל שינוי לטובה. חלפו עליו ימים ושבעות, כשהוא מנותק מאור העולם ומספריו הקדושים. הרב הזקן שם את מבטחו באביו שבשמים.

המשך בשבוע הבא בע"ה.

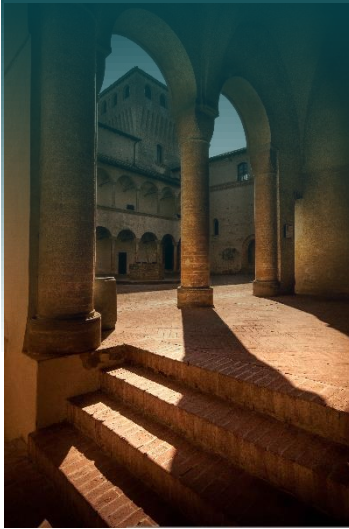

אם מוציא לחם מהמקפא ויש עליו גושי קרח,

צריך להסירם קודם שיחממוהו על גבי הסיר.

למען שמו באהבה

סיפור בהמשכים | פרק י"א

תקציר: אחרי חיפושים עצרו את ר' מאיר, למרות שנסיד העיר ברמנץ ריחם עליו והבין שנעצר לטוב, הוא לא יכל לשחררו, כי ההוראה הגיע מאת המלך בעצמו. בינתיים הגיעו לעיר ברמנץ ר' אשר ואשתו כאשר הם לא יודעים מכלום. בכל בית שהם הגיעו מיד ששמעו שהם קשורים לר' מאיר גרשו אותם.

פעורי עינים ופה, נרעשים ונדהמים, נצבו רבי אשר ואשתו מול הדלת שנטרקה בפניהם. הם הביטו זה בזה, מחרישים ומשתוממים. מה טיבו של זה? מה שואה עלול היה אבא להמיט על יהודי המקום? לבס נבא להם כי התרחש כאן דבר מה נורא.

משנפנו על עקביהם מצאו את עצמם בודדים ברחובה של עיר זרה, ללא מכר ומודע. הם נסו לדפוק בדלתי בתים אחרים, אך כל מקום שהם שאלו בו על אודות רבי מאיר, הם נתקלו בתגובה חריפה של טריקת דלת וגידופים. הם היו אובדי עצות ונואשים. דמיונם החל להעלות לעיניהם כל מיני חזויות זוועה.

לבסוף ריחם עליהם יהודי זקן, שחזר אותה שעה באקראי מבית המדרש. הוא סיפר להם את כל אותו המאורע שקרה לו לרבי מאיר. אף הסביר להם את סיבת יחסם המתנכר של יהודי הגיטו כלפיהם, שכן נתונים הם במצב של חרדה מתמדת לחייהם וכל קול עלה נידף מטיל עליהם מורא, שמה ינקום בהם הנסיד נקמת דמים על שהם הסתירו בקרבם "פושע מדיני" חשוב שכזה.

"משום כך" - הטעים הזקן - "אין כל איש נותן לכם לעבור את סף ביתו. הכל חוששים שמה גם אתם בורחים פוליטיים. אל לכם לדון אותם לכף חובה. הלא תבינו, כי יותר אין אנו חסרים אלא פרשה נוספת כזו..."

שעה ארוכה שתקו רבי אשר ואשתו, כשהם נחרדים ומזועזעים עד עומק נפשם. לבסוף פנה רבי אשר אל הזקן ושאלו בקול נכאב:

"אמור נא לי כיצד ובאילו תנאים בוצע מאסרו של הרב?"

הזקן החל לתאר את כל פרשת מאסרו של הרב לפרטי פרטיה.

תוך כדי כך בקעה ועלתה מעבר לחומות הגיטו המולת קולות, שריקות וצוויחות. חלל הלילה לבש חרדות, הקולות הלכו

מלאכת ביטול - ט"ז

מלוקט משולחן ערוך ומגדולי הפוסקים

ל"ט מלאכות שבת

דבר יבש שהתבשל כל צרכו והוא יבש שאין בו רטב, מתר בשבת להניחו על גבי סיר שעל הפלטה. אבל לא יניחו על גבי הפלטה ממש.

אבל בדבר שיבש בו רטב שהתבשל והתקרר לגמרי, אף שגשג צדין בסיר שהתבשל בו (בכלי ראשון). אסור לחמם אותו אפילו על גבי סיר שעל גבי הפלטה.

שם _____ משפחה _____ ת"ת _____ כיתה _____
 את התשובות אפשר להגיש עד יום ד'. • הפותרים נכונה יכנסו להגרלה.
 ניתן לשלוח תשובות לפקס: 077-317-9305 לעונים תשובות בפקס להשאיר מסי' טלפון שנוכל לחזור.
פרסים מיוחדים למשתתפים בחברה לאמירת תהילים על עם ישראל

האם מתר להניח דָּבָר יָבֵשׁ עַל סִיר שֶׁעַל הַפְּלֵטָה? (ל"ט מלאכות שָׁבֵת)

כְּשׁוֹמְרֵי אֶחָד מֵהַמְּקוֹפֵי אֵיךְ צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת לִפְנֵי שְׂמֹחֶמֶם? (ל"ט מלאכות שָׁבֵת)

מֵהוּ מַצָּה גְדוֹלָה? (לקוטי עֲצוֹת)

התורה

קומויקס ברסלב

פרה ד'
 ר' נחמ' ר' נפתלי ור' ליבוש באים לרבעט לראטונה ורבעט מספר להם על חסיד עני'.

חזור החסיד העני לביתו.
 אתה רואה את הבית הזה?
 יש בו כמה דברים וגם אכסניה. בקצור, בעל-הבית הגוי' מת.
 נראה שהיורשים שלו הרחיבו בגדול הא?

מחיר הבגל' ירד עוד ועוד... עד שהיה ממירזו מעלות בודדו'!
 הלא הרב אמר לי שרצוננו הוא שהבית שאני גר בו יהיה שלי!! עכשו זה הזמן!

הבגל' הוצא למכירה. אך בגלל שיצא על הבית עם-רע אף אחד לא חפץ לקנותו.
לפכירה

אז זה פמדדד... בא נכרח מפה אבל מהרר.

מאז שבעל הבית הזה מת, אני לא דוכר באכסניה הזו! יש פה רוחות רפאים וכבר מתו פה כמה אנשים שקטו את הבית.

אכסניה

אני סומך על רבי ומור' ר' מרדכי מנעסקיז בקנות הבגל' הזה.

ר' נפתלי על פטר המכירה והבגל' שלנו

ובאחד הימים עם החסיד את פעמיו לרבו, לנעסקיז.

נעסקיז

מאז שבעל הבית היהודי קנה את הבגל' הזה, אני מתאכסן רק באכסניה הזאת!

כן, זו האכסניה הכי מצלחת באזור. התעצור פה-יפה האביון הזה.

אכסניה בקצור מנעם

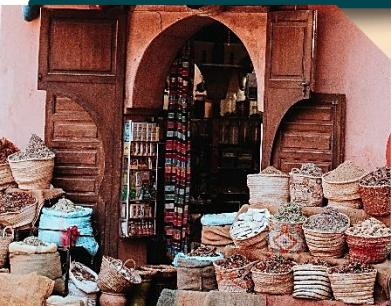
העשיר יבוא איתו

משלי ברסלב

פעם כששאלו את ר' לוי יצחק בנדר ז"ל, כמה צריך האדם להמתין עד שיזכה לתשובה אמתית? ענה: עד מאה ועשרים שנה.

והמשיל הדבר על פיל המודרש, לאחד העומד בחנות הבישם לקנות אפרסמון, שכל זמן שהוא עומד וממתין בתור לקבלתו, נהנה ומתבשם מריח הטוב הנודף ממילא בחנות, ואף תורו מתקדם כל העת ויקבל אף הוא את האפרסמון ויתבשם בריחו כראוי, אולם אם מתיאש ועוזב את תורו יפסיד בודאי.

ועל כן כל תשובה ותשובה וכל המתנה והמתנה תביאנה בסוף לזכות למה שצריך, מלבד זאת שעצם הזמן שממתין כל כך בימי חייו נחשבים לו גם הם לימי תשובה, שנתבסם על ידי זה מבחינת האפרסמון בכל אופן. (שישיק וי-רנייה)

יצאה יעמדו על הכרמל

על אשר נדב ליכם אותם
ליטול חלק במפעל הגדול
"חברת ילדי הצדיק"

ליקוטי עצות חקירות והכמות ה.

ז. מה שהגביל השם יתברך לשכל האנושי, שיוכל להבין, הוא מצוה גדולה לחדד השכל להבין הדבר על בריו.

אבל יש קשיות שאינו באפשרי לשכל האנושי להבין תרופו על קשאי פזו, רק לעתיד לבוא יתגלה התרופו. ואסור לאדם לעין בהם, וכל מי שסומך על שכלו ומעין וחוקר בהם, על זה נאמר: כל באינה לא ישובון, כי על קושאי פזו אסור לסמוך על שכלו רק להעמיד על אמונה.

ואפלו אלו הקשיות שיש עליהם תשובה, לפעמים נסתמו שבילי השכל ואינו יודע להשיב על אפיקורסות שבלבו. והתקון לזה - למוד הפוסקים.

וכך זמן שאינו זוכה לתקון ולפתח שכלו להבין התרופו, צריך לסמוך רק על אמונה גם בקשיות אלו. כי העקר הוא האמונה.

ח. עלידי דבורים רעים מתנגרות ומתפשטת חכמות הפילוסופיא בעולם, שהיא בחינת זממת הנפש, ומזקות מאד להעולם רחמנא לצלן.

אנשי הצדיק

היי מוה"ר"ן - מ"ד

לענין מה שפבאר בלקוטי תנינא סימן נ' שהמחשבה ביד האדם לתפסה בידו, ולהטותה כרצונו. ואפלו כשנוטה מחשבתו לדברים אחרים, או להרהורים חס ושלום, יכול לתפסה להחזירה למחשבה אחרת טובה כרצונו, כמו סוס שיוצא מן הדרך שיוכלו לתפסו באפסור להטותו כרצונו לדרך הטוב:

ספר לי איש אחד מאנשי שלומנו שפעם אחת דבר רבנו זכרוננו לברכה עמו מענין זה ואז באר קצת יותר. ואמר שהמחשבה נבראת שלא תהיה נחה לעולם, והוא כמו האינו נח שבאבן השעות (שקורין אותה ריה) [שעון] שאינו נח לעולם. ואפלו בשעת שנה המחשבה חושבת לעולם, רק שפשה שנה חזקה על האדם אז הוא שוכח מה שחשב, אבל באמת אין המחשבה שובתת לעולם. ועל פז על ידי שמשין המחשבה המחשבה אחרת כרצונו, על ידי זה יכולו לבטל ולהתגבר על כל המחשבות זרות והרהורים ובלבולים:

רפואה שלמה

הצלחה

- רות בת בת שבע.
- משה נתנאל בן יוכבד.
- שמחה אביגיל בת חגית.
- הודיה בת שמחה אביגיל.
- נועה בת מיכל.
- יפה בת רחל.
- ישעיה בן שינדל יפה.
- רחל בת ריזיל שושנה.
- נחמן בן רחל.
- דוד בן אורה.
- אליהו בן אסתר.
- שולמית בת שמחה.
- רות בת רחל.
- פיגא בת שרה מלכה.
- ארה בן לאה.
- אודל בת יעל.
- נחמן, נתן, שרה, פיגא בני אודל.
- לאה בת סעדה.
- אריה לארי בן אירון חיה מלכה.
- דרלין בת לאה.
- ציון בן דוד ברוך.
- יעל בת שמעה.
- יוסף בן לאה.
- ציפורה ברכה בת מרים.

זרע של קיימא

- אביה בן שרה.
- שושנה מיטל בת דינה.
- חיים בן שולמית.
- אסתר בת יעל.
- משה בן רבקה.
- מיכל מזל בת זוהבה.

שנים רבות של המטנה לישועה הסתיימו באותו רגע מאושר. 'תינוק של כיבוד הורים' היה מכנה יצחק את העולל הקטן שנולד לו בזכות כיבוד הורים, חד וחלק!

את הסיפור הזה סיפר הגה"צ רבי אהרן מרדכי רוטנר זצ"ל, שנסתלק לבית עולמו בשבוע שעבר, ויהיו הדברים לטובת נשמתו. הסיפור הזה מגלה טפח מהנעשה בעולמות העליונים, כאשר יש הרבה מאוד שפע שאמור להיות מושפע בעולמו, ומעוכב - למרבה הצער - רק כי הקשר עם ההורים אינו במיטבו, כי כיבוד ההורים שלנו אינו בשיאו.

אחים יקרים! כיבוד הורים הוא מצוה נעלית, וכגודל מעלתה גודל חמקנותה. כולנו עסוקים וטרודים, ועולה להזדחל במוחנו מחשבה בסגנון 'אין לי זמן לשעות, לדבר, לפטפט או לעשות תיקונים קלים...' תפיסה זו מוטעית ושוויה; אין דבר חשוב יותר מלשהות בחברת ההורים, לסייע להם, לשמח אותם, לשהות במחיצתם ולהוקירם.

וכשאנחנו באים לבקר - הבה נהיה שם. לא לבוא כדי לצאת ידי חובה, לא לבוא כי חייבים. אנחנו באים לדבר, לשוחח, להעניק תחושה טובה, להחזיר מעט מכל השעות הרבות שהם השקיעו בנו... אז נניח את הסלולרי בצד, נשים את השעון על המדף, ונשרה סביבנו אווירה ביתית חמימה ונעימה. ננסה להביא מגדנות ומטעמים, נתגב לבצע עבורם קניות, נשאל אם יש משהו שאנו יכולים לסייע - נכבד הורים באמת!

וככל שזוכה לכבד את הורינו בכל הלב - בורא עולם ישיב לנו כגמולו הטוב. לא רק שלא נפסיד זמן, אלא נרויח שנות חיים טובות וארוכות, בעולם הזה ובעולם הבא.

כיבוד אב ואם

עובדות והלכות על המצווה החשובה

המשך משבוע שעבר

תקציר: שני אחים שלאחד מהם שנים לא היו ילדים. לאחר שהאח שהיו לו ילדים עשה מעשה חסד גדול וחיתן יתומה, בעיצומה של השמחה הוא הבטיח את זכות המצווה לאחיו שבזכות זה יהיו לו ילדים.

מאוחר מאוד בלילה, בשוך הדי החתונה, חזר פנחס לביתו ועלה על יצועו. ואז -- בעיצומו של הלילה נגלה אליו אביו בחלום. אילו לא שסיפור זה נשמע מכלי ראשון, היה קשה להאמין: אביו -- שנפטר כמה שנים קודם לכן -- נגלה אליו במחזה הלילה. פנחס התרגש מהממש הפתאומי עם אביו, שהגיע אליו היישר מעולם האמת. הוא נבהל קמעא מהמחזה המפעים, אולם נרגע כשראה שפני אביו קורנות, והוא אומר לו בחלומו כדברים הבאים:

'ראה, בני, זכית בזכות כבירה הלילה, ובעקבותיה ניתנה לי הרשות לגלות את אוזנד בסוד מכשבונו של עולם בסיבת עיכוב ישועת בני - אחיך. הותרתי בעולם את אלמנתי - אמכם שתחיה, אך יצחק אינו מבקר אותה לעתים קרובות מספיק. עובדה זו מקטרגת עליו ואינה מאפשרת לסגולות ולתפילות לבקוע שערי שמים לישועתו, כי זכות כיבוד הורים חסרה לו...

לך ואמור ליצחק, המשידך האב, 'כי אם הוא רוצה לזכות בפרי בטן, עליו להתחיל לבקר את אמנו לעתים קרובות יותר. שיעלה אליה, ידרוש בשלומה, ישוחח עמה ויפיג את בדידותה, ואז ישועתו קרובה לבוא!'

פנחס התעורר, וזיעה קרה כיסתה את מצחו. הוא רעד כעלה נידף, ואימת המחזה שראה ניכרה בשולי עיניו. עוד באמצע הלילה התקשר לאחיו, העירו מהשינה וסיפר לו את אשר ראה... יצחק שמע, ונבהל עד עמקי נשמתו. כבר שנים שהוא מצפה לישועה, ולא חלם שהדבר קרוב אליו כל כך, במרחק כיבוד אם בלבד. אמנם הוא מבקר את אמא פעם בשבוע, מדי שבת בשבתו, בשל העובדה כי הוא מגיד שיעור מדי יום ועוסק בהרבצת תורה, אך מתברר כי זכות כיבוד אם מעכבת בעדו...

כבר למחרת היום התייצב יצחק בבית אמו, והיא הופתעה מביקורו ולא צפוי. הביא עמו מעדנים ומגדנות מעשה ידי רעייתו, אך בעיקר - היה שם, בביתה, בשבילה. הוא שוחח עמה, סידר בעבורה, סייע לה בכל מיני דברים קטנים ונחוצים. ומני אז, לא עברו יומיים בלי ביקור ממושך של יצחק בבית אמו. כל יום ראשון, שלישי וחמישי, מתקתק כמו שעון, הגיע יצחק, ומשיח - לא מיהר לשום מקום... ישב בביתה ובילה עמה, בסבלנות אין קץ וכאילו יש לו כל הזמן שבעולם... עד יום ראשון אחד, כשנה וחצי אחר-...

בשמחה ובאושר אין קץ התקשר יצחק לאמו ביום ראשון אחרי הצהריים, בדיוק בשעת הביקור הקבועה. 'אמא, אמר בקול לח מדמעות אושר, 'אני מאחר היום, כי נולד לי בן ממש לפני שתי דקות' --

יהי רצון מן קדם אבותינו די בשמיא שתוכנו בזכות הכל פיהם של תינוקות של בית רבן שאין בהם חטא לכל הישועות ברהינות

- חברת תקוני הכללי בשבת 16:50 - 17:50
- חברת אבות ונשים בשבת 17:50 - 18:50
- החברות הקבועות בימות החול 17:20 - 18:40
- חברת תהלים למען עם ישראל 19:20 - 20:00

כלם מזמנים לבוא באופן אישי, מצנפה לראותהם המושיגה

לתשקיע בך

חמש אפשרויות לתרום לילדי הצדיק

אשראי טלפוני חייגו עכשיו: 02.532.532.4 שלוחה 2	לידי המשגיח הרב נפתלי בייק הי"ד 052.715.6621	בנדירים פלוס כתבו בחיפוש: 'ילדי הצדיק'	בהוראת קבע קוד חוסד 27397 על שם "ילדי הצדיק"	בהעברה בנקאית בנק מרכנתיל 17 סניף 621 חשבון 099930 על שם "ילדי הצדיק"
---	---	--	---	--

מורינו הרב שליט"א בברכה היסטורית: